

{ אז נדברו }

פרשת ואתחנן תשפ"ג | לסדר: "ואתם הדבקים בה אלוקים חיים כולם היום..." | גליון מספר: 613

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם
בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדריים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

האם לקרא בתשעה באב סיפורים על השואה...???

אם תשים לב יום תשעה באב, בין הייתר הוא גם עיסקת חבילה למכלול של כל הצרות שעברו על כלל ישראל לאורך כל הדורות... בקינות על בית המקדש, על הדרך מקוננים גם על הריגת הצדיקים והרוגי מלכות... ועל כל הפוגרומים והצרות שעברו על ישראל במשך כל הגלויות וגם על השואה... בקיצור: תשעה באב זה "יום הפורענות הכללי..."

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים? המשגיח הרב וולבה היה רגיל לומר שתשעה באב נועד בין הייתר לתת לנו תזכורת שנתית שיש כזה מושג שנקרא מידת הדין!!! ברגע הראשון ששמעתי את המשפט הזה לא הבנתי מה הוא בא לומר... להזכיר לנו שיש מידת הדין?? מי חשב אחרת?? אבל עם הזמן התחלתי להבין... והיום אני כבר מבין מצוין...

הרי כך: אם תשים לב: לאורך כל הדרך יש לנו נטיה לעטוף כל דבר בצמר גפן... לצבוע את היהדות בורוד שהכל בנעימות... והכל בשמחה... והכל ורוד... וכמובן שהכל בגלל שהדור שלנו כ"כ חלש וכו' וכו'... תכל'ס... קיום המצוות צריך להגיע ממקום של התחברות... של אהבה... של רוממות... אין עונשים... אין מלקות... אין ארבע מיתות בין דין... אין גהינם... עזוב... זה שייך לדורות הקודמים... אצלנו הכל צריך להיות ורוד ונעים... לא צריך להגיע רחוק... קח לדוגמא את המאמר חז"ל "משנכנס אב ממעטין בשמחה!!!!" אתה יודע כמה וורטים אני לבד מכיר על המימרא הזו... כל מיני פשעטלאך... שהמכנה המשותף בין כולם ש... שבשורה התחתונה המסר הוא שאדרבה... צריך דווקא להרבות בשמחה בימים האלו... מכיר את זה?? (אגב: אין בכוונתי לזלזל ולהתעלם מקיומם של הוורטים האלו... סו"ס חלק מהוורטים האלו יסודתם בהררי קודש... סו"ס ישנם יהודים שבאמת לא כשירים לעולם רגשי... וכאן מגיע הצדיק שתפקידו להרעיף... טללי נוחם ולהרגיע גם בימים הקשים ביותר שהכל בסדר... זה כמו של"ע יושבים שבעה ונוהגים מנהגי אבלות... ולבאל שחייב במצוות אסור לו לצאת לטיול במשך שנה שלימה... וזה לא סתירה שכשמדובר ביתום בן השש... לא רק שהוא יוצא לטיול!! אלא בעיצומם של ימי השבעה לוקחים אותו לטיול הכי גדול... כי נעבאך... הוא יתום... צריך הכי לדאוג לו שלא ידע מצער... על אותו משקל: משנכנס אב ממעטים בשמחה... מתאבלים על בית המקדש... אבל מה יהיה עם היהודי הפשוט שבקושי שורד את היהדות?? פה יהיה את הצדיק שירגיע אותו... תמשיך להיות בשמחה... העיקר תשאר פה... אל תאבד לאבא שבשמים...) במילים אחרות: רק אל תגיד לי שיש מידת הדין!! אני לא כשיר ולא בשל לשמוע שיש פה בוס קשוח שלפעמים דופק על השלחן וזה עלול להיות מסוכן!! ובינינו... אני בעד!!! אני בעד כל הוורטים העליזים האלו... אני בעד שהכל יהיה בכיף... כל היום ריקודים... אני אוהב אורה קלילה... אבל מה נעשה שאנחנו רחוקים בסה"כ שמונים שנה מהשואה... (וכשאני נולדתי זה היה קצת פחות... וכשאבא שלי נולד זה היה בסה"כ עשר שנים אחרי השואה) והשואה זה משהו שקרה!!!! וזה היה נורא!! איום ונורא!! היה שם המון המון מידת הדין!!!

אז הנה!!! לכל אלו שמנסים בכל דרך להתחמק מהמושג שנקרא מידת הדין... בשבילם נועד תשעה באב!! תשעה באב זה יום אחד בשנה שבו אנחנו באופן רשמי מציפים את כל הזוועות האיומות החוצה!!! יום אחד בשנה שבו אנחנו מעיזים לעורר את הזכרונות הכי כאובים... ואת הפצעים הכי מדממים... והיום לשם שינוי... אנחנו לא מנסים להתעלות מעל הזה ולהמשיך הלאה... לא!!! בתשעה באב אנחנו נותנים לזה במה!!! ומה המטרה?? לבכות על זה... לקונן על זה... והכי הכי:

לזכור שיש כזה דבר!!! כן... יש כזה דבר צ"ח קללות!!!

לא רק שיש את זה בתורה... זה גם קרה בפועל לאורך הדורות!!! ולדאבונו הרב... השואה האחרונה היא אפילו מתועדת... יש לנו ניצולים שמתארים את הצ"ח קללות האלו... ולפחות בתשעה באב אנחנו מסתכלים לזוועות האלו בתוך העיניים!!! (במאמר המוסגר ברשתך קורא יקר: הערה ממש בדרך אגב: ישנם כאלו שמשום מה... ללא הודעה מוקדמת... באמצע החיים הם פתאום מנחיתים עליך איזה סיפור מהשואה... והם מציירים לך את זה עם כל האכזריות והסדיסטיות ועם המון דם רוע... וצריך לדעת שלעשות כזה דבר זה חוסר עדינות! חוסר רגישות! ולמה?? כי סיפורים כאלו מזעזעים... זה משהו שיש לו את המקום שלו!!! כמו שבית מטבחים לא עושים בכל חצר בית... וכמו שחוף רחצה הוא לא באמצע רחוב... ככה לסיפורי זוועה יש מקום!! אי אפשר להנחית סיפורים מצמררים מהשואה באמצע איזה חוברת קלאסית עם מתכונים ותפוזרת לילדים... זה לא מתאים... שלא תבין: זה לא אסור... זה לא עבירה... אבל זה חוסר עדינות הנפש!! זה לא קשור!! לא מתאים!!)

תשעה באב לשם שינוי זה יום שאנחנו כן מציפים את המקום הזה!!! ביום הזה אנחנו מורידיים כפפות... נושמים נשימה עמוקה ונחשפים לזוועות... אנחנו פותחים מגילת איכה ומתחילים לתאר את התיאורים הכי איומים... ידי נשים רחמניות בשלו לדיהן... כן... ללא רחם... אנחנו מגוללים למול עינינו את כל הזוועות עולם שעברו על אומתנו... ובשביל מה?? בשביל לדעת שהיה כזה דבר!! ויש כזה דבר!!!

קעת תבא ותשאל: נו... באמת בשביל מה צריך את זה??

בשביל מה צריך כ"כ לדעת שיש מידת הדין??

כדי שנפחד!!! שמעת?? כדי ש נ פ ח ד מ- ה"!!!

כי... כי אני לא צריך להגיד לך מה קורה מיד במוצאי תשעה באב... כולנו יוצאים מהמיצר ל---צימר... יוצאים הישר לטהרוריות של בין הזמנים... וקדימה... מתחילים הניסיונות והפיתויים... וקעת צריך הרבה מאוד כח בשביל להחזיק חזק ולא ליפול... לא לרדת ברוחניות... נו... איך באמת?? ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

סוף צום תשעה באב... אני צמא... צמא... צמא...

כמידי שנה... מיד במוצאי תשעה באב מתחיל רשמית בין הזמנים... בערב תשעה באב אני עדיין לא מעזי לתכנן תכניות כי זה לא מתאים... וכ"ש בליל תשעה באב... אבל בתשעה באב אה"צ... סו"ס המשיח כבר נולד... ואז כשנפגשים בבית הכנסת ככה אחרי השקיעה... כשהרוגאלך ברקע... אז מעיזים להתחיל לדבר... נו... לאן... עכ"פ שנה שעברה היה לי צום קשה!! לקראת הסוף הייתי מאוד מאוד צמא... אח שלי ניגש אלי בט' באב אחרי מנחה ככת לקראת השקיעה... נו... מה קורה?? מה התכניות לבין הזמנים?? לאן נוסעים??

אמרתי לו בעיניים עצומות: שום דבר!!! אני צמא... **כוס מים קרים!!!!** אל תדבר איתי על שום דבר חוץ מכוס מים... אבל אח שלי המשיך... תשמע... נכון כוס מים... עוד רגע נגמר הצום ותשתה כוס מים... אבל הלאה... מה התכניות הלאה... עם מי מחליפים השנה?? עניתי לו שוב בקול ניחא: **השנה אין שום דבר!! השנה יש כוס מים!!!!** זה הדבר היחיד שיש השנה... השנה שותים מים!!!! שתי כוסות מים... שלוש... זה הדבר **היחיד** שמעניין אותי כעת... וזה הדבר היחיד שעושים... וזה... הוא ניסה להמשיך לדובב אותי... ושוב עניתי לו: עזוב אותי... תביא כוס מים... אין בין הזמנים... אין כלום... יש כוס מים!!!!

עבר חצי שעה... ארבעים דקות... והנה עוד שתי דקות מסתיים הצום... אוהו... הנה סו"ס הגיע הזמן לשבור את הצום... ברכתי ש ה כ ל נ ה י ה בדברו... ו... ושתיני גגלון של מים... אה... אמחייה... עבר דקה וחצי... שתיני עוד שתי כוסות של מים... אה... איזה תענוג... כמים קרים על נפש עייפה... עברו עוד שתי דקות... **תביא עוד!!!!** עוד כוס של מים... ועוד אחד... זהו... שתיני חמש כוסות של מים... כעת נרגעתי... רוית...

נו... מה עכשיו?? עכשיו מתקשרים לאח שלי... ההלו... מה נשמע?? נו... באמת מה התכניות לבין הזמנים?? לאיפה נוסעים?? עם מי מחליפים?? אח שלי החליט להמשיך איתי על אותו גל... שום דבר!! השנה אין כלום!! השנה יש כוס מים!!!! רק כוס מים!! אמרתי לו: בסדר... שברתי את הצום לפני חמש דקות... שתיני כבר חמש כוסות מים... עכשיו הלאה... מה התכניות?? ואח שלי בשלו... שום דבר!! השנה יש תכנית אחת ויחידה: כוס מים!!!!

בקיצור: עם כל ההתחשבות במצוקה שהייתה לי שרציתי כוס מים כוס מים... אבל מכאן ועד להגיד שזה התכנית של בין הזמנים ? ! ? זה טוב בשביל החמש דקות הראשונות!!! תוך חמש דקות אתה מסיים ליטר וחצי מים ואז אתה שואל... נו... מה הלאה...

הסיפור הזה הוא בשבילי דוגמא שמאוד ממחישה:

לכל אחד מאיתנו יש את החסך האישי שלנו!!! את הכוס מים ואת הלחם אשר הוא אוכל שחסר לו... והחסר הזה לפעמים הוא כ"כ חזק!!! שהוא מקיף את כל הישות... כך... כשהייתי צמא בתשעה באב... הצמא הקיף אותי מכל הכיוונים... כעת אני לא רואה כלום חוץ מכוס מים... ככה בשלל חסכים שיש לנו בחיים... כל אחד מול החסך שלו... לפעמים מבחינה רגשית אתה לא רואה כלום מול העיניים חוץ מזה!!! חוץ מהחסר הזה שעומד מול העיניים!!

ואי אפשר לזלזל ברגשות האלו... כי זה חסר!! זו מצוקה!!

אבל בשכלו!!! לפחות בשכל... צריך לזכור שההלו... אחרי הכל מדובר בחסך נקודתי... שאני באמת צריך לפצות את עצמי ולהשלים אותו ואני אשתדל לעשות אותו... אבל אחרי שאני אעשה את זה... אחרי שאני אמלא את הבור הזה... מיד אח"כ אני אעמוד ואשאל נו... ו... מה הלאה... ואני צריך לקחת בחשבון את ה'הלאה' הזה... לא להיתקע מול החסר!!!

זה בדיק כמו הכוס מים שהייתה חסרה לי כ"כ... אף אחד לא מזלזל בבן אדם מיושב שצמא למים... אבל מכאן ועד להגיד שבין הזמנים הקרוב... יש תכנית אחת ויחידה שנקראת לשתות מים... ההלו... זה תכנית נפלאה בשביל החמש דקות הראשונות... ו... ומה הלאה... לאן עכשיו???

יש כאלו שיש להם חסכים מהסתפקות במועט... הם כנראה חוו קשיים כלכליים או גישה כזו בחיים... יש כאלו שיש להם חסכים מצמצום וחסר שחרור... וכתוצאה מזה נוצר מין מחסום כזה!!! אתה שואל את הבן אדם: מה אתה רוצה לעשות בחיים?? ומה הוא עונה?? אני רוצה חיי רווחה... אני רוצה לטייל... אני רוצה להיות ג'נטלמן... בית יפה... ילדים מטופחים... שכל יהיה מושקע... כן... אתה צודק... אף אחד לא מזלזל במשאלת לב הזו... אם זה כ"כ חשוב לך אז באמת תחיה ככה... אבל... הלאה... מה הלאה?

לא!!! אין הלאה!!! הוא נתקע פה!! אני רוצה חיי רווחה... ו... ומה חוץ מזה? אין חוץ מזה!! זה בדיק כמוני שאם יש לך חסר בכוס מים... זה הדבר היחיד שעומד מול העיניים...

אפשר להבין את המצוקה... אבל לפחות בשכל!!! בשכל להבין שנוכח... אתה צודק... המים באמת יבואו... אתה תשתה לרוויה ותפצה את עצמך על החסך שגדלת עליו... אבל ההלו... תבין שהחסך הזה ממלא חלקיק מאוד קטן בחיים... וברגע שתמלא אותו... אתה תמצא את עצמך שואל נו... מה הלאה?? ובשאלה הזו אתה צריך בעיקר להתמקד!!!!

כי זו השאלה הרצינית באמת... זו השאלה שתשאל בשניה שתגמור לשתות ולרוות ולמלא את החסכים שצברת... למה אני כותב את המסר הזה לפני בין הזמנים?? לא יודע למה...

אולי בגלל שנזכרתי בצמא שלי בשנה שעברה בסוף תשעה באב... אבל לא רק!!! בין הזמנים זו הזדמנות לתת... תרשה לעצמך לאכול במסעדה... תרשה לעצמך לטייל... אבל אז... כשיגמר הטיוול שים לב לתחושה שתבא מיד אח"כ... נו... מה עכשיו?? מה הלאה?? תזכור שיש את הרגע הזה שאחרי שהשלמת את החסך וכעת עדיין כל החיים לפניך...

וכאן צריך לשים את עיקר הדגש!! מה הלאה... באיזה ערכים אני ממלא את החיים שלי מעבר למילוי החסכים שלי... בקיצור: עוד פעם מגיע תשעה באב... ואולי אח שלי שוב יגש אלי בתשעה באב אחרי השקיעה ושוב ירצה לדבר איתי על הנופש... ובאמת מעניין אותי האם החכמתי משנה שעברה... האם אני אהיה מוכן לשתף איתו פעולה או שאני שוב פעם אענה לו: אל תדבר איתי על כלום... תביא כוס מים וזהו!!!

המאמר הזה נכתב בחסך... בשבוע האחרון שלפני בין הזמנים... לא יודע כמה אנשים יספיקו לקרא אותו... אבל הוא חשוב מאוד מאוד!!!! תרשה לי להציף שוב את הנושא הזה בהזדמנות קצת יותר רגועה... צריך לתת לסוגיה הזו מקום של כבוד... חשוב לאין ערוך.

לקראת ימי בין הזמנים הממשמשים ובאים מתעורר הצורך בלרענן את התחושה הקבועה לשמור על עיניים טהורות וקדושות,

על כך בספר 'וימאן'!

הנכתב היישר מתוך חזית הקרב, והעוסק בעוצמות השליטה והחוסן הנדרשים ל'בן ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף,

ספר זה בין הייתר משמש כמנת דחף לגיבור הכח' של דורנו שמגלה מנהיגות ללא חת, והמהלך בגב זקוף וראש מורם מעל הכתפיים, למול הישח אדם וישפל איש שמצוי גם במחוזותינו, להניף את דגל הגאווה וימאן, ודע מה שתשיב מול הנלעגים לך בעבודת ה',

על כך בספר זה!!!

הודות לתרומה נקודתית, ניתן עדיין לקנות ספר זה במחיר מיוחד, 15 ₪ בלבד (כריכה רכה)

מוקדי המכירה ברחבי הארץ:

ירושלים: רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת ניישטטר רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמך - שרגל 9 - 052-7171721 שבט אשר 9

שלב ב': 0534162979

אלעד - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

באר שבע - משפחת חיון 0533162445

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלויות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 - 052-7117271

אזור רח' הרב קוק - 0527603814

חיפה: פולק, גאולה 15, 052-7683095

טבריה - 054-8441354

מודיעין עילית: קצות החושן 14, 052-7174781

חפץ חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750

גרין פארק 0527644795

נתיבות - הר' גרשונוביץ 42 - 089934274

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רהובות - 0533185792

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

יצאה כמות מצומצמת של החוברות 'בשובי

לירושלים' על ענייני גלות ונחמה

והמתרחש במקדש בתקופה זו, ניתן להשיג רק

בב"ב בכתובת חזו"א פינת דסלר משפחת

דרייפוס, ובקיבוץ גלויות 9.

אז תגיד לא להנהיג מנהג אכזרי ולשאול: מה חרי האף הגדול הזה? כשנמצא את השאלה הזו... ונבין מה ה' בא לעורר אותנו ב"גפירת ומלח שריפה כל ארצה... כמהפכת סדום ועמורה..." כשנמצא את זה... אז נוכל לחזור למשפטים שגדלנו עליהם שהכל הנהגת היחוד ואז ימלא שחוק פיננו, בזמן שיאמרו הגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה... שתי הנהגות האלו משתלבות זו בזו וחייבים למצות את שניהם...)

אני מחכה למישהו שיתפוס יוזמה ויעזר לכתוב ספר יחודי על השואה!! לא עוד איזה ספר... לא עוד ראיין מניצולי שואה ולא עוד תיעוד של מסמכים... את זה כבר יש בשפע... אני מחפש ספר מסוג מאוד יחודי!!!! שזה יראה כמו ספר ירמיהו ויחזקאל... שיהיה בו תיאור ספרותי... כאילו נביא ה' מסתובב עשרים שנה לפני השואה... הוא מתהלך ומתנבא מה הולך לקרות!!!! טיירע יידן... תזהרו... "הנה עם בא ממזרח אירופה וגוי גדול יעור מירכתי ארץ... קשת וכידון יחזיקו, אכזרי הוא ולא ירחמו, קולם כים יהמה ועל טנקים גרמנים ירכבו, ערוך כאיש מלחמה עליך בת ציון..." והנביא ממשיך ומסתובב בוורשא הבירה... עובר בין גינות שעשועים מלאים צאן אדם... ילדים וילדות משחקים... והנביא מתיישב שם על אחד הספסלים בגן ורשא (לא של בני ברק... אלא ורשא המקורית) פורץ בבכי נורא לעיני כולם ואומר: "מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה על חללי בת עמי... כן... אם לא נחזור בתשובה בעוד חמש שנים כל הילדים המתוקים האלו יובלו שמאלה לכבשני אושוויץ...

תחשוב שאתה הולך בוורשא שהיא נראית כמו בני ברק לכל דבר... מאתיים אלף יהודים מסתובבים לך בין הרגלים... והנביא מקונן ומכריז מול כולם: על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה, כי נצתו מבלי איש עובר... אין!!!! נצתו מבלי איש עובר... לא ישאר פה אפילו אחד!!!! כל המלא מלא חרדים שמסתובבים כאן... לא ישאר אף אחד כאן...

כזה ספר הייתי מזמין על השואה!! כי הוא הספר הנכון!!!! ספר שיתאר את השואה מזווית של עתיד!!!! מזווית של תוכחה ואזהרה... יהודים יהודים תחזרו בתשובה כי אחרת יהיה פה חורבן...

לא!! זה לא חכמה לכתוב ספר על השואה מזווית של עבר!!!! כי אחרי שזה קרה יתכן שצריך להתמקד בעיקר בעתיד... אם כבר צריך לדבר על השואה בתור עבר!!! זה בשביל הלך לעתיד!!!! להסתכל על השואה במבט של היום שלפני... לנסות לדמיין את השנים המשגשגות והפורחות של הכמה שנים לפני החורבן הנורא... שאף אחד לא חלם איזה גזירה נוראה מרחפת על כלל ישראל... והיה אפשר לבטל את הגזירה הזו!!!!

אתה מאמין שהיה אפשר לבטל אותה??? אתה מאמין שהיה אפשר לבטל את הצ"ח קללות שעברו על עמנו בשנת הת"ש???

אם כלל ישראל היו רק מעלים על דעתם איזה עניים שחורים מפציעים מעל ראשם... הם היו קושרים חבלים במתניהם ומתהלכים בכל מזרח אירופה כמו מלך נינוה בשעתו... היו מזעזעים את העולם...

יש את השאלה המוכרת: האם כדאי לקרא ספרים על השואה או לא???

האם יש עניין להיחשף לכל הזוועה והסבל שעבר על אומתנו?

כמדומני שהתשובה היא מאוד חתוכה וברורה:

אם אתה מוכן להגיע מנקודת הנחה שהשואה הייתה עונש!!!! אם ככה אתה יכול לקרא ספרים על השואה... וכשקוראים על השואה מנקודת הנחה של עונש... יש בזה תועלת... ואפילו תועלת גדולה... למה??? **כי זה מפפחיד!** לראות מה החטא גורם... (כמובן, שכמדברים על החטא אין הכוונה ספציפי בייחס לכל היראים והכשרים שהיו שם... ס"ס כלל ישראל הוא גוף אחד... וכשחלק מהגוף רקוב וחוטא... כל הגוף חולה וחושש יחד איתו) כבר כתבתי באריכות על זה לפני שלושה חודשים שכשאתה קולט על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, מה חרי האף הגדול הזה... כשמבינים שזה על עזבם את ה'!!! זה מעורר כזו יראת שמים... כזו יראת העונש... שזה פשוט עושה אותך רציני באותו רגע... זה מוציא לך את כל החשק לפרוץ את החסימה של המחשל... כשאתה קולט שכל "יעשן אף ה' וקנאתו" הגיע בגלל השורש פורה ראש ולענה של אותו דור שהתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך... כשקולטים שזו היה סיבת השואה... זה זריקת יראת שמים שגם הקאלטער והקל דעת הגדול ביותר שבינינו לא יכול לעמוד מול זה!!! להבין שאין תגיגות... אם יהודי לא רוצה להיות קדוש ה' עושה לו הבדלה... יהודי שלא רצה לחסום את עצמו מההשכלה יום אחד הוא מצא את עצמו מאחורי גדר תיל עם כלבים ואקדחים שלופים...

אם אתה מוכן להגיע מתוך נקודת הנחה שהשואה הייתה עונש... תקרא!!! תקרא על השואה!!! זו פצצה של יראת שמים!!! ויראת שמים זה משהו שלא יזיק לנו בדור קליל שכזה וביולי אוגוסט שפון שכזה...

אבל!!! אם אתה מאלו שלא מוכן להסתכל על השואה כעונש... אם אתה מאלו שהתעצבנו עלי לפני שלושה חודשים שכתבתי את זה... אם השואה לא הייתה עונש... אז תעשה טובה ואל תקרא על השואה!!! כי זה לא בריא משום כיוון... כי זה רק עושה רע מאיזה כיוון שתסתכל על זה!!

כי חיזוק זה הרי לא יתן לך... כי הרי לשיטתך זה לא קשור לשכר ועונש... ואילו ספקות באמונה זה רק יגביר אצלך... (ועל זה נאמר: "אם אמרתי אספרה כמו, הנה דור בניך בגדתי) ולהיחשף לכ"כ הרבה סדיסטיית ורוע כפי שהיה שם זה אף פעם לא עושה לנפש העדינה שלנו טוב... (אתה יודע מי היחיד שזה עושה לו טוב? לשבועון החרדי!!! שבועון חרדי חייב לספק דם... חייב משהו שבועו בצבע עז... ממילא השואה היא תמיד מספקת את התוצרת ומגרה את הסקרנות) אם ככה בשביל מה... בשביל מה לקרא סיפורים על השואה??? בשביל שלא ישכחו שהייתה שואה??? בסיידר... זה כבר מטופל... יש מספיק אנשים שכבר מתפרנסים מזה... (אגב: כאן המקום להבהיר שוב ושוב: ברור שהשואה הייתה גם הנהגת היחוד... שזה מהדברים שאנחנו לא מבינים ויהודי לא שואל שאלות... אבל את זה אומרים רק אחרי שמיצינו את הנהגת המשפט... אחרי שסיימו להפיק את אחרון הלקחים על מה ה' עשה ככה לארץ הזאת... ומשום מה לא נעים לומר... אבל יתכן שהדור האחרון... שנוסע בהמוניו לביקורי שורשים אי שם באירופה המדוממת... אנחנו עדיין לא התחלנו לשאול את השאלה שהתורה מחייבת

המשך) התיאורים המזעזעים

באיכה ובשואה..

(המשך) אז ככה: תשעים אחוז מהחיזוק אמור להתמקד ברוממות ונאמנות לה'... באהבת ה'... בהעצמת כח היחיד וכו' וכו'... שם זה לרכז את עיקר החיזוק הנצרך בדורנו... אבל!!! צריך גם!!! גם את הקב חומטון!!! צריך גם את העשר אחוז חיזוק מהסוג המרירי והאמיתי... שההלו... זה יכול להרביץ... ההלו... יש מידת הדין!!!! זה לא צחוק...

כן... עם כל הרצון הטוב להתחזק בעבודת ה' ממקום של רוממות וגדלות... אבל צריך לדעת שיש גם בוס שלא מרשה לעשות עבירות!!! והוא עלול להעניש!!! כן... יש עונשים ויש גהינם!! ושאל אחד לא יגיד שלא קרתה שואה כי זה לא חוקי... כן... כשיגיע בין הזמנים ויום שלם לא תפתח ספר... אם תתקשר אלי שאני אחזק אותך... אני אעודד אותך... ואתן לך כח... אני אגיד לך שאתה יכול ואתה כזה מיוחד... אני אשתדל לרומם אותך (ואת עצמי) אני אלחש לך באוזן שתדע לך... שהדף גמרא שלך מאוד יקר וחשוב לה'... זה מה שנוכח להגיד בשעת מעשה (אם רק תסכים להקשיב)

אבל במקביל! לא יזיק שגם תשעה באב (שהיה לפני שבוע) ינשוף לנו בעורף ויזכיר לנו... ההלו... על מה אבדה הארץ, על עזבם את תורתך...

ההלו... אם אתה לא קובע עיתים לתורה זה גם מסוכן!!! בורא עולם מוחל על הכל ולא ומוותר על ביטול תורה!!

ישנם הרבה כנסי חיזוק בצניעות... כמה רוממות... כמה זה חשוב וגדול בעיני ה'... זה אמור להיות השפראן הכללי לאורך השנה... אבל לא יזיק!!! שבמקביל!! ינשבו לנו איזה מסר עמום ורועם שההלו... יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון הלוך וטפוף וברגליהם תעסכנה... אז... אז בסוף זה עלה להם ביוקר... הם נעשו על זה... בסוף הם נתגנו ונתקערו לאין ערוך... אפילו שבעים שנה לאחמ"כ הם עדיין כיסו דמעות את מזבח ה' על זה שאף אחד לא רצה להתחתן איתן...

צריך גם את המידע הזה לדעת!!! לפחות שהמידע הזה יהיה מונח באיזושהי מגירה בראש... שלא הכל מתחיל ונגמר בחיזוקים חובבניים בצניעות... לא הכל מתחיל ונגמר בנדיבות הלב שלי... יש גם מידת הדין שלא הולכת לעבור על זה בשתיקה!!!! ובינינו... תסכים איתי שאנחנו לא אוהבים לשמוע את זה... במשך השנה אנחנו לא פתוחים רגשית לשמוע שיש מידת הדין... אז לפחות יש לנו תשעה באב יום אחד בשנה להציף לנו כל מיני דברים לא נעימים שקרו והתרחשו ושאלך אחד לא רוצה שזה יקרה ולדעת שזה קרה!!!! זה קרה בגלל עוונות!!!!

במקום!!! תוך כדי שהם נופחים את נשמתם... ריש לקיש קרא להם בלעג: רגע רגע... אל תמותו לי... נשאתם חייבים לי עוד חצי מכה... הרי סיכמנו שאני יכול לתת לכם מכה **וחצי**... עד כאן הסיפור!!! מיותר לציין שכל אחד מבין שבסיפור הזה רב הנסתר על הגלגה... וכאן מגיע החתם סופר עם מהלך נפלא על דרך הדרוש...

אומר החתם סופר: שהשודדים האלו שהם אוכלי אדם... זה רמז לחומרות!!! וכן אדם מוכר את עצמו לחומרות הזו... כאן בא ריש לקיש וחדש לשיטתו (בברכות ה.) שיש שלוש דרכים איך להתגבר על היצר הרע! א. אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה, ב. ואם לאו יקרא ק"ש, ג. ואם לאו יזכיר לו יום המיתה... אז ככה: ריש לקיש היה עוסק בתורה והיה דבוק ביחוד ה' - ק"ש... וזה כבר היה מכה אחת שיש בה כדי להמית!!! בזה שהוא עסק בתורה ובק"ש... זה הסיפק לו בשביל להכניע את היצר הרע ולהגיע ליראת שמים בתכלית... ונשאר לו עוד חצי מכה - דהיינו יראת העונש וזכור לו יום המיתה... שריש לקיש מצידו התכונן לחצי הנוסף הזה... אבל הוא לא הצטרך להגיע לזה... למה???

אומר החתם סופר: מי שדבוק בתורה וביחוד ה'... זה כח מספיק חזק כדי להיות ירא שמים בתכלית... וכבר לא צריך לעשות שימוש ביראת העונש וביזכור לו יום המיתה... (זה מה שרמז במעשה הזה, שהלודאי מתו עוד לפני שהוא הסיפק לממש את החצי מכה הנוספת) אומר החתם סופר בשם רבו בעל ההפלאה שזה הפשט בדברי יצחק אבינו שאומר: "הנה נא זקנתי, לא ידעתי יום מותי", פירוש: שלא הוצרכתי להזכיר יום המיתה לעולם, כי בטלתי בתורה וק"ש... כאן מרגיע אותנו החתם סופר: שמי שדבוק בתורה, המאור שבה הוא התחליף המומלץ ביותר למי שמוותר על ההרפתקה של יראת העונש... והעצה הזו היא מאוד קריטית בשביל אנשים כמוני... (ואולי כמון) ישנם אנשים שבריריים שכשהם נחשפים לדברים מזעזעים הם לוקחים את זה למקום מאוד אישי... זה מכניס אותם לדכאון... הם מתחילים לפתח דמיונות וחרדות... זה מכניס אותם לבור... בקיצור: ישנם אנשים שיראת העונש זה כדור יותר מידי חזק בשבילם!!! **מישהו מזדהה עם התיאור הזה???** אז אם אתה מהסוג הזה... אם גם לך יש רגישות לתרופות מסוג יראת העונש... אז אין לנו ברירה!!! אנחנו חייבים להכניס לסל הרפואי שלנו את המרשם החילופי שנקרא תורה וק"ש... להיצמד לתורה... אין לנו שיוך אלא התורה הזאת.

אז בא נסכם ככה: כן!!! יש מידת הדין! ובשביל זה יש לנו תשעה באב! אבל מה עושים במוצאי תשעה באב... רגע אחרי הכוס קפה ועוגה???

רצים מהר מהר לארון... פותחים דף גמ' ומבטיחים לעצמנו את העונג הזה... רבש"ע: אני בוחר להיות ירא שמים דרך זה!!! חדוותא דשמעתא.

ואז אשמור פיקודיך וחוקך בלי עצב ואתפלל כדת כראוי וכנכון... לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני... כי בס חייתיני...

ומאימים וכולנו מקשיבים להם בנימוס וקצת מתרגזים על הניתוק שלהם מהדור... אולי ההצלבה בין הדרשות של התשצ"ג לבין מה שקרה בתש"ג... אולי זה מה שימחיש לנו שזה לא צחוק... אף אחד לא רוצה שוב לשחק באש...

קראת את המאמר?? הזדעזעת?? טוב מאוד!!! זו המטרה!!!

זו המטרה של תשעה באב... להסתכל על אותה אמת שמבשלת את בנה... להסתכל לזוועה הזו בעיניים ולדעת שיש מידת הדין והאלוקים עשה שיראו מלפניו ונא... ונא לשמור מרחק מעבירות!! קח עוד כמה פסיעות אחורה!!! כי... כי... כמו שאחינו הארנכיסטים מאוד מפחדים מהרס הדמוקרטיה... הם מפחדים שהולך לצוץ כאן איזה ריך שלישי... אז גם לנו יש מה לפחד... אנחנו מפחדים ממה שגרם לאיום הזה...

עד כאן מסר לתשעה באב!!!!

קעת עבר תשעה באב... זהו!!! קעת אנחנו עוברים ליום שאחרי תשעה באב... מה עושים עכשיו?? מה... להמשיך לקרא סיפורים מסמרי שיער על השואה?? זה עושה לי כ"כ רע!!! זה רודף אותי כל היום... זה גורם לי שאני לא נרדם בלילה... אז זהו!!! שכאן אנחנו נכנסים לסוגיה חדשה:

האם שייך להיות ירא שמים בלי יראת העונש???

האם אפשר לשמור על יראת שמים צרופה לאורך ימי בין הזמנים גם בלי שואה שנושפת לך בעורף... או יותר נכון בלי צורך בכל מיני טרגדיות שפתאום שומעים וזה מנער אותנו לעוד כמה ימים עד הפירוק הבא... (עיין ערך בין הזמנים הקודמים...) האם אפשר להיות ירא שמים בלי עננים קודרים וללא צורך באיומים?? אז התשובה היא ככה:

יש!!! יש משהו אחד שיכול לשמש כתחליף! קוראים לו: תורה!!!

תורה זה סוג מסוים של מולטי ויטמין שמעורב בו בין הייתר סיבים תזונתיים של יראת שמים... שמי שלוקח את זה כל היום... דהיינו עוסק בתורה יום יום... אז התורה יכולה לשמש כתחליף טבעי נפלא במקום יראת העונש!!! כלומר: מי שלא מתאים לו יראת העונש... יכול לבחור בתחליף הזה... ואולי כאן ההזדמנות להביא את הוורט הנפלא של החתם סופר על המעשה שלמדנו לאחורונה בדף היומי בגיטין...

למי שזוכר בדף מז. יש סיפור מסתורי על האמורא הקדוש ריש לקיש שיום אחד הוא החליט למסור את עצמו לכנופיה של 'לודאי' - שודדים אוכלי אדם... ריש לקיש הצטייד לצורך העניין עם מבוטה נסתרת (גוש עופרת שעטוף בשקית) ויום אחד הגיע השלב שהם רצו להרוג אותו, והמנהג שלהם היה כידוע, שלפני שהורגים בן אדם נותנים לו לבקש בקשה אחרונה, ומה שהוא מבקש עושים... ריש לקיש ביקש לקשור את כולם ושהוא יתן לכל אחד מהשודדים **מכה אחת וחצי!!! זה הכל!!! בקשה צנועה**... אני רוצה לתת לכל אחד מכה אחת וחצי ואח"כ תהרגו אותי... והם הסכימו, ריש לקיש קשר אותם... ואז הוא הוציא את המבוטה... נתן לכל אחד מכה אחת בלבד והרג אותנו

קוראים אל ה' בחזרה... חוזרים מן החמס שבכפיהם וה' היה ניחם על הרעה

אתה מקבל את הנוסחה הזו או לא???

לפני כמה שנים יצא סרט יחודי שמתעד את הכנסיה הגדולה הראשונה, סרט שריגש כל יהודי... לראות תיעוד מהח"ח... לראות יהודים של פעם עומדים ומתכוננים לכנסיה... הסרט הזה הציף רגשות אצל כולנו...

כל אחד תפס אותו משהו אחר בתיעוד הזה... לי באופן אישי!!! מה שהכי תפס אותי בסרט הזה... זה... לעבור על כל האנשים שרואים אותם שם ו... ולחשוב שלא חלפו עשרים שנה וכמעט כולם הלכו כצאן כטבח למחנות השמדה... שם נתקעתי!!! זה מה שראיתי שם בסרט... לא הצלחתי להתרגש מהחפץ חיים... לא הצלחתי להתרגש מהתום והטוהר של היהודים שרואים שם (שזה נושא בפ"ע) הדבר היחיד שראיתי מול העיניים זה גיוואלד!!! כל האנשים שמחייכים שם בסרט... שנראים כ"כ רגועים ושלוים... עם הפנים קדימה... האם הם קולטים איזה שואה דוהרת לכיוונם? ומה הכי מזעזע אותי?? תאר לעצמך שהם היו יודעים!!! מישהו שם היה מחייך?? תאר לעצמך שבכנסיה הגדולה היה אפשר לראות תיעוד של הפתרון הסופי... מה הולך להיות פה בעוד 15 שנים... (וגם פחות... תלוי איזו כנסיה...) אתה מבין לבד שכל האופי של האירוע היה נראה אחרת לגמרי... הכל היה נראה שם חרדת אלוקים...

אני מחכה למישהו שינסה להמחיש את הכנסיה השלישית... שעומד שם הבעלזא רוב הזעק בקול מרוסק: כה אמר ה', עבוד שנתיים שלוש, ונפלה נבלת האדם כדומן על פני השדה ואין מאסף... להכרית עולל מחוץ בחורים מרחובות, תחשוב שר' אלחנן וסרמן היה זועק את זה בשם ה' ומתנבא מה הולך להיות פה... תחשוב איזה חרדת אלוקים הייתה שם!!! וכעת אני אגלה לך סוד כמוס: ר' אלחנן וסרמן אמר את זה... החפץ חיים התריע על זה... נו... והייתה שם חרדת אלוקים???

לא!!! אז מה כן קרה?? רוצה שאני אגיד לך מה קרה??

החפץ חיים סיים להתנבאות מה הולך לקרות... הוא סיים את דבריו, והמנחה לקח את המקרפון והכריז... תודה רבה לחפץ חיים על דבריו המאלפים... קעת נשמע את הרב הבא בתור... כן... בדיוק כמו הפרוטוקול שאנחנו מכירים... זה היה נראה בדיוק כמו עוד אחת מהכינוסים המייבשים של פגעי הטכנולוגיה... שהרבנים עושים נו נו... ואנחנו מחכים שהרב יסיים... כדי להקריא את המכתב של הרב הבא... ולנעול את האירוע בקבלת עול מלכות שמים... ועסקים כרגיל...

נו... אם בכנסיה הגדולה השלישית זה נראה בדיוק!! אבל בדיוק כמו הכנס טהרנו האחרון שהיית בו בשובבי"ם... אז מה הדבר היחיד שעוד יכול לעורר אותנו?? ש... שאולי הגיע הזמן להמחיש את הכנסיה הגדולה השלישית בשילוב של מה שקרה מיד אח"כ... ולהצליב ביניהם!!! להבין שהפרוטוקול המשעמם הזה שהרבנים מתריעים

למעשה... הפעם ברמה של גן... סיפור לילדים בגינה בתשעה באב... בין ביס לביס...

מזל טוב... ליענקי נולד אח קטן וקוראים לו דוד... בהתחלה אמא הייתה טיפה חלשה וגם דוד היה מאוד קטן והוא כל הזמן בכה... אבל אחרי הברית אמא לחשה ליענקי... שעוד מעט... כשדוד יהיה כבר בן חודש ועשרה ימים... אנחנו- אבא ואמא ניסע יחד עם דוד הקטן לבית המקדש להגיד תודה לה'... ואנחנו ניקח רק אותך... רק את יענקי... ובאמת כל הילדים נשארו בבית ורק אני נסעתי עם אבא ואמא ודוד הקטן...

אבא לקח איתו כבשה גדולה... והניח אותה על הכתפיים... כדי להביא אותה מתנה לה'... (האמת היא שכבש זכר... לא כבשה נקבה... כי זה עולת יולדת שאינה באה נקיבה אבל שישאר בינינו... ילד מכיר רק כבשה...) ואני יענקי... אני גם הבאתי לה' מתנה... אני הבאתי יונה קטנה קטנה... אמא שמרה לי על היונה... ועכשיו אנחנו נוסעים לבית המקדש כדי לתת לה' מתנה... כבשה!! ויונה!!! באמצע הדרך אמא נתנה לי להחזיק את היונה... ואני סיפרתי ליונה ולחשתי לך בשקט בשקט: שאנחנו עכשיו לוקחים אותך לבית המקדש ואנחנו ניתן אותך מתנה לה'... והיונה מאוד מאוד שמחה... ואז הגענו לבית המקדש... איך שמחנו... הנה... הגענו לבית של ה'... אנחנו כ"כ אוהבים לבקר בבית של ה'... קודם אמא לקחה יחד איתי את היונה והבאנו את זה לכהן שבייא אותה ה' במתנה... (חסאת העוף- קרבן יולדת) ואחרי שהכהן לקח את היונה... אז אבא הביא את הכבשה לכהן... שיתן מתנה לה'... והכהן לקח את הכבשה ואת היונה ונתן אותם לה'... איך שמחנו...

ואז אמא הסבירה לי שה' כל כך שמח שבאנו אליו... וה' כ"כ שמח ביונה שאנחנו נתנו לו... ולכן ה' ביקש שאנחנו נשאר בירושלים גם בלילה... (דין לינה בירושלים לאחר יום ההקדבה) כי הוא רוצה לראות אותנו עוד קצת... ואבא ואמא כ"כ שמחו... ואפילו דוד הקטן כל הזמן חיך ושמח... הלכנו לישון בירושלים... וזה היה מיטה אחרת וגם שכחנו את המוצץ בבית... אבל לא היה איכפת לי... כי אנחנו נמצאים ליד ה'... ואז מוקדם מוקדם באמצע הלילה אבא העיר אותי... ואמר לי: יענקי... בא... אתה רוצה לבא איתי לבית המקדש להתפלל לה' לפני שאנחנו חוזרים הבייתה??? קפצתי מהר מהמיטה... כן אבא... ואז אבא לקח אותי לבריכה גדולה שיש בה המון מיס... ואבא אמר לי להכניס את כל הראש בתוך המים... כדי שאנחנו נהיה טהורים להיכנס לבית המקדש... ואז מהר התלבשתי והלכתי יחד עם אבא לבית המקדש... היה עדיין חושך... השמש עדיין לא התעוררה... וגם היה קצת קר... אבל המון המון אנשים הולכים מהר מהר... כולם רוצים להספיק להגיע לבית המקדש... ואז פתאום!!! פתאום שמענו קול חזק של חצוצרות... פפפ פפפ... ואז אבא הסביר לי שעכשיו ה' פותח לנו את הדלת של החצר של בית המקדש... כי ה' כבר רוצה לראות את יענקי... ה' מתגעגע לשמוע איך יענקי מברך יפה ואומר מודה אני בכוונה... ואז פתאום שמענו קול חזק חזק חזק: עמדו כהנים לעבודתכם ולווים לשירתכם... ואבא הסביר לי שמעירים את כל הילדים שיקומו להתפלל ולהגיד לה' תודה על שנתן לנו עיניים ואף ואזניים ורגלים בריאות... ונכנסו לבית המקדש... ואז ראינו המון המון כהנים צדיקים שלבושים בבגדים לבנים... ואבא הסביר לי שהם צדיקים כמעט כמו אמא... כי הם עובדים במטבח של ה'... וכמו שאמא שלנו עובדת בבית שלנו שה' מגיע אלינו!! ולכן ה' רוצה שנכבד אותה ונשמע בקולה... ככה אנחנו צריך לכבד את הכהנים כי גם הם עובדים בבית של ה'... ואז אבא הראה לי את הכהן שמדליק את האש על המזבח הגדול הגדול כמו אמא במטבח... ואז פתאום ראינו שלושה אנשים עולים במדרגות... ואבא תפס אותי חזק חזק בהתרגשות ואמר לי... הנה... עכשיו עכשיו פותחים את הַבַּיִת של ה'... ועכשיו כל הילדים מתחילים להתפלל חזק חזק שה' יתן כח לאמא לגדל את דוד ושנאנחנו תמיד נהיה ילדים טובים... ושיענקי יגדל תלמיד חכם גדול... ואז יענקי ראה איך שהדלת נפתחה וכולם עוצמים את העיניים בכוונה ומתפללים וגם הוא התפלל חזק חזק שאבא יוכל להמשיך ללמוד הרבה הרבה תורה... ושסבא יהיה בריא וכו'...

נחזור לשנת התשפ"ג אמא סיימה את הסיפור בגינה ונתנה לשלישי את הביס האחרון ואמרה לו בשקט: שהיום אנחנו מאוד עצובים... כי בית המקדש נחרב... ויענקי כבר לא יכול להגיע עם אבא לבית המקדש... ואתה יודע למה??? כי יענקי כל הזמן היה רב עם רותי... הוא לא הסכים לוותר לה בבימבה... הוא כל הזמן לקח לה את המשחקים... וגם רותי לא ויתרה ליענקי... וה' עשה נו נו נו ליענקי ולרותי... תפסיקו לריב... צריך לוותר... מי שלא מוותר... אני לא מרשה לו לבא לבית המקדש... ויענקי לא הקשיב לה'... הוא המשיך לריב כל הזמן עם רותי... ואז ה' אמר ליענקי... אני יותר לא מסכים לך שתבא אלי... אני לא רוצה את היונה שלך... כי אתה לא מוותר לרותי... אבל יענקי המשיך ולא הקשיב... ואז ה' נעל את הדלת של בית המקדש... ויום אחד יענקי שוב הגיע לבית המקדש וראה שהדלת סגורה!!! יענקי התחיל לבכות... ה'... באתי אליך עוד פעם עם יונה... אני רוצה לתת לך מתנה... תפתח לי את הדלת... יענקי עמד כל הלילה בחוץ ובכה... ה'... תפתח לי עוד פעם את השער... אני רוצה להגיד לך שלום... אבל ה' אמר: לא יענקי!!! אתה לא ויתרת לרותי בנדנדה... ולכן אני לא מוכן שתבא אלי!!! תחזור עכשיו בחזרה הבייתה ותעשה שולם עם רותי... תוותר לה... תתן לה במשחקים... וגם אם היא לוקחת לך... אל תרביץ... ואם באמת תהיה ילד טוב ותתחיל לוותר לילדים בגן... אז אני רוצה שתבא אלי עוד פעם... ויענקי חזר הבייתה עצוב... כל הדרך הבייתה הוא בכה... ה' לא פתח לי את הדלת... ה' השאיר אותי בחוץ... גם היונה הייתה עצובה והיא בכתה כל הדרך יחד איתו... אבל כשיענקי הגיע הבייתה הוא החליט: זהו!!! מהיום אני מוותר לרותי... וגם רותי שמעה שה' סגר את הדלת... וגם היא החליטה שהיא מוותרת לדוד הקטן... ומאז יענקי כל הזמן משתדל לוותר... אבל לפעמים הוא שוכח!! והוא שוב לא מוותר... וחבל... כי ה' כבר כ"כ רוצה שיענקי יבא אליו... אבל כל זמן שיענקי מרביץ לחברים בגן וכל הזמן רב ה' לא פותח לו את הדלת...

עד כאן הסיפור... תם ולא נשלם... מה שבטוח: אם את הסיפור הזה אנחנו נספר ליענקי שלנו בגינה הוא יבין... והוא יתחיל לוותר ובעז"ש הוא עוד יביא את הגאולה... אבל מתי אנחנו נבין את זה??? כתבתי בכותרת שהפעם הסיפור הוא ברמה של גן... הלוואי!!! הלוואי וזה היה סיפור ברמה של גן... אנחנו נמצאים עמוק עמוק בתוך הגן הזה... אז לי אמנם לא קוראים יענקי ולך גם לא קוראים רותי... וגם המשחקים והנדנדות שלנו הם טיפ טיפה שונים... אבל ממש לא בהרבה... ולמרה הצער שם בית חיינו תקוע!!! שם הדלת סגורה!!! בא יענקי... בא תעזור לנו להבין עניין... אתה תשתדל מהיום לוותר לרותי... ואנחנו ההורים בעז"ש נשתדל ללמוד ממך גם לוותר... ולתקן את השגאת חינוך שיש בינינו... ואם נראה אותך מחר שוב מרביץ מכות לדוד... ושוב מתכסח איתו... לפחות נדע מה עובר על אבינו שבשמים כשאנחנו עושים את זה... כשה יגמר בבכיות כמו תמיד... ואז תגיע לבכות אצלי, ומרוב כעס אתה תקלל את דוד עם כל אוצר הקללות שהבאת איתך מהחידר... ואני אכעס עליך ואעניש ואשתיק אותך... לפחות אני אדע מה עובר על אבינו שבשמים כשאני מדבר בגנותו של אחד מבני... מה שבטוח יענקי... נישא תפילה שתחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים... ועד אז זה תלוי בנו... רק בנו... הנה זה עומד אחר כתלנו... יהי רצון שיבנה בית המקדש במהרה בימינו.

תזכורת: כמה נקודות בירור הלכתיות... רגע לפני שסוגרים מול הדירת נופש... הצימר, המתחם...

א. עירוב!!! תברר מראש מה המוצב העירוב במתחם זה בפרט, ובכל הישוב בפרט... כי גם אם אתה בדרך כלל סומך על העירוב השכונתי. אל תשכח שאתה לא נמצא כעת בבית וגן... אתה נמצא במקום יחסית נידח שאין לו חוקת כשרות... ולא תוכל להיתמם שלא ידעתי שהעירוב שם לא שווה... מוקד העירוב: 054-8483320

ב. ישנם כיום בריים משוכללים שברגע שאתה רק לוחץ אוטומטית נדלק הבוילר לחמם את המים וכדו'... נא לבדוק זאת ולודא שזה אכן מנוטרל לפני השבת...

ג. נא לוודא איזה מונה מים יש לצימר הפרטי שבו אתה נמצא, אם הוא דיגיטלי, הרי יכול להיות בו חשש חילול שבת.

ד. המיחם שבת, תבדוק שהוא בסדר, ישנם בעייתים ואכ"מ.

ה. במקומות שכאלו לפעמים מתקנים תאורה חסכונית שיש לה חיישן שהיא נדלקת אוטומטית כשהיא מזהה אדם שחולף ונכבית מיד לאחמ"כ, צריך לוודא קודם שזה מנותק.

ו. מקרר!!! נא לבדוק מראש איזה סוג מקרר יש לך. היום בעידן הדיגיטלי יש מקררים ממש בעייתיים... נא לברר זאת... (לפניך שני מוקדי בירור שעונים על שאלות בדקה ה-99 משמרת השבת- 0722164422 ובד"ץ עדה"ח 0722756800...)

ז. מונגן אינטורטר... מאוד הגיוני שזה יהיה המונגן המשוכלל... שלך בחדר... רק תדע לקראת מה אתה הולך... אם יש לך בעיה עם זה... אז אני הכנת אותך... שלא יהיו הפתעות...

ח. נרות שבת!!!! כשישנים בצימר אחד, ואוכלים באולם אחר, מתעוררת שאלה היכן להדליק נרות שבת?? למה שאני אענה, תבדוק אתה את הנושא... (אנב: זהירות!!! צימר הוא מקום דליק, חמירא סכנתא מאיסורא...)

ט. ערפל או נדנדה!!! נא לוודא שהם לא תלויים או כרוכים לעץ מחובר לקרקע... שאם כך אסור להשתמש בהם בשבת.

י. חדרי אירוח כאלו שיש בהם שירות ניקיון ע"י עובדים זרים שנכנסים לחדר באמצע היום וכדו', צריך לזהר מלהשאיר בקבוק יין פתוח... באופנים מסוימים זה יכול להיות יין נסך.

יא. וסליחה שאני מתעלל ברגשותיך... אבל מה עם המזווה? אתה כ"כ בטוח שהיא כשרה לכה"פ בדיעבד?? והקומקום המקרר והכיריים... מי ערב לך שלא הניחו שם משהו בשרי...? אז בשביל סוג השאלות הכ"כ בסיסיות האלו... הפתרון הכי פשוט וטוב הוא פשוט לשכור צימר מיהודי חרדי וירא"ש (ויש כאלו לוי) בפרט!!! בפרט אם מדובר בגיבור כח שבאופן עקרוני עומד על כך שלא יהיה אצלו מכשירים אלקטרוניים פסולים בצימר. וכתוצאה מזה כצפוי זה מוריד לו בקהל הלקוחות באופן משמעותי... כאן המקום שלנו לחזק את ידיו בכל עוז ולפרנס דווקא אותו... מגיע לו!!! וגם לך מגיע צימר יהודי עם מזווה מהודרת ועם צימר ענושא צורה יהודית...

יב. זה כבר בונס, לנשים שמתפללות במקום- לבדוק בעוד מועד מה הם הרוחות של הצימר הזה, היכן הכיוון של ירושלים... לאן להתפלל...

יג. ליתר בטחון תברר מראש מתי מתחילה תפילת ערבית של שבת בישוב הזה, שאם יש שם מנין יחיד, וניח שבקיץ הם מתפללים מוקדם... הרי אתה נגרר אחריהם בקבלת שבת, ואסור לך לעשות מלאכה לאחר שהם אמרו ברכו...

יד. ואחרון אחרון ולא כ"כ חביב: זה כבר הערה נחוצה בעיקר למוסדות חינוכיים... כמו סמינרים או ישיבות שעושים שבתות גיבוש וכדו'... נא לוודא בקפדנות באופן שכל מערכות ה-DVD נעולות וסגורות באופן הרמטי, וכבר היו דברים מעולם, שנפילות רוחניות אירעו מתחת לאפס של הצוות הרוחני בעיצומו של מתנה מפוקה, והכל קרה כתוצאה ממחולל שלא לגמרי וידאו שהגישה האלחוטית חסומה במתחם זה... אז נא ונא!!!! לא להקל ראש בזה.

יום ללא לימוד --- יום ללא מקלחת!!!!

קראת את הכותרת?? תחזור עוד פעם על המשפט: יום ללא לימוד שווה יום ללא מקלחת... כן... זה המתווה החדש!! תאמץ אותו... בא נחליט שזו הרפורמה של בין הזמנים הקרוב... אוטוטו מתחילים הימים הסהרוריים של בין הזמנים... יהיה מי שידאג לנופש... יהיה מי שיעמוד לך על הראש מתי יוצאים לטיול... יהיה מי שלא ידע עד שלא יסע לים... **והשאלה היא: מי יעמוד לי על הראש לפתוח ספר??** איך אני מוודא באופן חד משמעי שאין כזה דבר זום בלי קביעת עיתים לתורה!!!! (כמה?? זה כבר אינדיבידואלי... תני שעה, שעה וחצי... כל חד לפום חורפיה... אבל מה שבטוח ע"פ תורת ה' חייבים לקבוע עיתים לתורה!!!) אז זהו... איך אני אוכף את זה?? איך אני מוודא שלא יעבור עלי יום אחד בלי להתחבר להטענה או יותר נכון להנשמה של נשמתה הצמאה לתורה???

אז הנה!!! הנה לך אמצעי אכיפה חדש! קליט! ברור! ובהחלט מרתיע...

עוד יום ללא לימוד --- עוד יום ללא מקלחת!!!!

כן... כעת תשעת הימים, האשכנזים שבנו כבר יודעים קצת מה זה לא להתקלח... אנחנו פוגשים את התחושה הזו כעת ברקע של האבלות על החורבן... אז זהו!!! תציב לעצמך חוק בל יעבור!! לא למדתי... אין מקלחת... "ולרבים השואלים": ואם אני מבטיח שאני אלמד אח"כ... האם אפשר ללכת להתקלח?? כן---אבל!!! עוד לפני המקלחת אתה מוציא את הגמ'... פותח את הדף כריכה (כמו כשרוצים לתפוס סטנדר... האם מותר לעשות שימוש בגמ' לצורך זה... זה עוד נושא) ממש על משקל 'פרסו סדין של בוך בינו לבין העם', עלה ונסתפג, יצא ובה לו לעסוק בתורה... מומלץ בחום...

אגב: יש קשר נמרץ בין מקלחת ללימוד... תן ניחוש מה הקשר??

פשוט מאוד: אתה בעצמך יכול להעיד איך אתה מרגיש בעיצומו של חודש אב אחרי יום שלם של בילוי בפארק או בשמורת טבע עם 70% לחות... אתה מרגיש צורך נואש כהלל בשעת 'לגמול חסד עם עלובה דא', לגמול חסד עם הגוף שמרגיש צורך נואש להיפרד ממוותרות הזיעה והחטטין... (ה"ל" שבביעית מתייחסים לרחיצה כחיי נפש...) אז זהו!! שעם כל הרחמים והחמלה על הגוף העלוב... זה אולי מדובר על הגוף של הלל הזקן שטיפח את נשמתו ולא נותר לו אלא להשאיר כמה פירוורים לגופו העלוב... אבל אנחנו בבין הזמנים אב עם המילק שייק והגלידה ושעשועי פארק המים... אני חושב שדווקא הגוף קצת פחות עלוב... אם יש משהו עלוב זו בעיקר הנשמה... שעלולה למצא את עצמה עולה בשעות הקטנות של הלילה ליצרה מטונפת מעוונות ותוספת... ואבא שבשמים צריך לרחוץ אותה במקומך... אז בבקשה!!! בבין הזמנים- לפני שאתה הולך לגמול חסד עם החתן הראשי העלוב, הלא הוא הגוף... לפני כן תוודא שלא שכחת להחיות את הנשמה הענייה... יחידה תמה ונקיה... לא נראה לך דרישה לגיטימית??

כן... את השיטה הזו למדתי מרבינו יונה ביסוד התשובה,

רבינו יונה מביא הנהגה של תשובה, למי שרוצה להיכנס לעקביות של חזרה בתשובה, שיתוודה מתי?? **סמוך לאכילה!!!** ובהתחלה לא הבנתי: מה הקשר בין יודי לאכילה...?? מילא להגיד ויודי מיד אחרי שמו"ע... הבנתי מה הקשר... אבל ויודי לפני ארוחת בוקר?? **מה יודי קשור לחביתה של הבוקר ולביצת עין של הערב??**

ואז יום אחד קלטתי!!! שרבינו יונה מלמד אותנו עצה גאונית...

אם אתה רוצה להשריץ הנהגה מסוימת!!! ואתה רוצה להכניס את זה לעקביות!!! ולאבטח שזה אכן יעשה כל יום בלי חריגות... מה העצה הכי טובה לעקביות?? פשוט תצמיד את זה למשהו שהוא **כבר קבוע ועקבי!!!**

אצלי חביתה בארוחת ערב זה משהו עקבי!!! אין בלי זה!!! אה... אין בלי חביתה?? מצוין... טוב שיש לך חביתה... מהיום תצמיד את היודי לחביתה הזו... לפני שאתה ניגש לחביתה הזו- קודם תתוודה!!! ככה תאבטח את היודי!!! רבינו יונה ניגש כאן בגישה ריאליטית... אם תתחיל לזכור לעשות ויודי כל יום בשעה מסוימת... לך תדע אם תזכור או לא תזכור... אבל את ארוחת בוקר אתה הרי לא תשכח... אז הנה... תצמיד את היודי לארוחת בוקר!!! מובטח לך שהיודי יהפוך להיות עקבי!!! **לא בגלל שזכרת להתוודות... אלא בגלל שלא שכחת לאכול...**

רבינו יונה סומך על הקיבה שלך שתזכיר לך לאכול, והאוכל יזכיר לך להתוודות... זו עצה כללית בייחס לכל דבר שחשוב לך לא לשכוח אותו... להצמיד אותו למשהו חומרי שהוא כבר בלאו הכי עקבי...

אי לך ובהתאם לזאת אני חושב שבימי בין הזמנים אב... אם יש משהו יותר עקבי מהחביתה בארוחת ערב... זה המקלחת!!!

את המקלחת אף אחד לא הולך לשכוח... אחיותי!!! וממילא אם תקנה שרשרת ותקשור את הלימוד למקלחת... ותתנה את המקלחת בלימוד מובטח בך שלא יעבור עליך לילה אחד בלי עסק התורה... אז קדימה... אתה זוכר שפעם כתבתי מאמר וביקשתי תללות אותו על המקרה... אז זהו!!! שאת המאמר הזה נא לתלות את דלת האמבטיה... (רק אם היא נפתחת החוצה...)

עכשיו כמה מילים ברצינות: הירושלמי אומר דבר מאוד מעניין: שחטא המרגלים המוכר... שכולנו יודעים שבלי תשעה באב שעם ישראל ישבו ובכו בכיה של חינום ולכן נגזר עליהם בכיה לדורות... אז זהו!!! שהירושלמי מגלה לנו שיש לזה רקע... הסיפור לא התחיל בתשעה באב... זה התחיל בכלל חודשיים וחצי לפני כן... הסיפור היה שכלל ישראל פשוט התבטלו מתורה במשך ארבעים יום רצופים!!! ויום הארבעים היה תשעה באב... בקיצור: מתברר שברגע שהיודי ח"ו מתבטל מתורה במשך ארבעים יום... הוא בקבוצת סיכון לעשות טעויות אימות שעלולות להסתיים בכביה לדורות... **אז מה באמת קרה???**

הירושלמי עושה חשבון שבאותה שנה, כ"ב באייר נעלה הענן ואז כתוב 'ויסעו מהר סיני **דרך שלושתי ימים**'... ומיד אח"כ הם התאוו תאוה, ואז הם נענשו ב'עד **חודש ימים** עד אשר יצא מאפס' ואז מרים נצטרעה 'ותסגר מרים מחוץ למחנה **שבעת ימים**'... תעשה חשבון... (שלושה ימים, ועוד 30 יום, ועוד שבעה ימים) זה יוצא בדיוק ארבעים יום!! בקיצור: בדיוק ביום הארבעים לביטול תורה... באותו יום הטעות האימה יצאה לדרך... בדיוק באותו יום הם שלחו את המרגלים... עד כאן ברור?? מספיק לך?? אתה כבר רואה מה עלול לקרות למי שלא פתח ספר ארבעים יום??

אבל חכה... זה לא נגמר בזה...

הירושלמי ממשיך הלאה!!! טוב... קרה מה שקרה... לאחר ארבעים יום של ביטול תורה... כעת הגיע הזמן שכלל ישראל רוצים לחזור לעצמם... הם שוב רוצים לחזור לבית המקדש... וכידוע הכלל: אם תעזובי יום, יומיים אעזובך... כעת כל ההתחלות קשות... צריך לאט לאט לחמם מנועים... ובשביל לחזור לאותו מקום שבו היינו... כעת צריך במשך ארבעים יום הקרובים לקחת את העניינים חזק חזק לידים...

ואכן כלל ישראל לאט לאט חוזרים לעצמם... והנה סו"ס הגיע ט' באב!! מה יש בתשעה באב?? ביום הזה אי"ה כלל ישראל מדביקים את הפיגור!!! סוגרים מעגל ולראשונה מסיימים את הנסיגה שהתחילה ב' באיר... וכעת אנחנו שוב חוזרים לאותו מקום שהיינו רגע לפני שברחנו מהר סיני כתינוק הבורח מבית הספר!!! אוהו... התרגשות גדולה במחנה ישראל... סו"ס בשעה טובה **כעת מתחיל זמן קיץ במחנה ישראל...**

כעת ביום ח' באב אה"צ... משה רבינו מוסר שיעור פתיחה!!! ומשה רבינו מוסר לכלל ישראל את פרשת חלה וערלה... הברען סו"ס חזר... השטייגן בעיצומו... ריתחא דאורייתא... סדר ב' גועש ורועש... ולפתע בום!!! באמצע הסדר לפתע עוברת הרינה במחנה... המרגלים כעת חזרו!!! הם חזרו בדיוק "בזמן"... בדיוק ביום שאנחנו סו"ס נכנסים לשוונג... סו"ס הבית מדרש חזר לעצמו... וכולם עושים שטייגן... בדיוק היום המרגלים חזרו... המרגלים נכנסים ורואים כזו אוירה של לימוד... והם שואלים: רגע... מה הנושא... מה לומדים? איזה מסכת התחילו כאן??

כלל ישראל עונים להם: לומדים סדר זרעים... פרשת חלה... ערלה... מצוות התלויות בארץ... בבואכם אל הארץ... והיה כי תבואו אל הארץ... אוי אוי... המרגלים באותו רגע לקחו את המקרופון והתחילו להפריך את השיעור כללי של משה... רבותי... אל תשאלו... ההתלהבות שלכם מוקדמת... ארץ אוכלת יושביה... לא כדאי... ויציאו דבת הארץ... ובוים!!! הזמן שלתים עוד באותו יום שבו הוא התחיל!!! משמע הירושלמי שאם המרגלים היו מגיעים יום אחד יותר מאוחר... **הרי המאור**

שבתורה לא היה נותן למחדל הזה לקרות!!!

סו"ס כל יהודי שלומד תורה מתפלל: ותן בלבנו להבין!!! **להבין עניין...** אל תשכח שברכת אהבה רבה פותחת בבקשה הנוהאת, בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים- אתה ה' שלמדת את אבותינו... נתת להם להבין מה אתה יתברך רוצה כדי שהם לא יטעו... אז אנא, כן תחננו ותלמדנו!!! תזכה גם אותי שאני לא אעשה טעויות בעבודת ה'...

אומר הירושלמי: מי ששקוע בעסק התורה... מי שה"אבינו אב הרחמן... והאר עינינו בתורתך" מתווה אותו... כזה אדם לא אמור לעשות טעויות!!! ה' לא מביא תקלה לבהמתו... כ"ש לו בעצמו... ממילא אומר הירושלמי: אם כזה מחדל נוראי קרה... זה חייב להיות בגלל שכלל ישראל לא היו לגמרי לגמרי אחודים באילנא דחיי... אם הם כבר היו מספיקים לחזור לגמרי לגמרי לשוונג של הר סיני... להדביק את הפיגור שהם צברו בארבעים יום של הריפיון... זה לא היה קורה!!!

אתה שומע?? זה לא היה קורה כשהורסים רצף של עסק התורה... הנה לך מה קורה כשבמשך ארבעים יום לא פותחים ספר...

אשר על כן בחור יקר משיעור ג' ישיבה קטנה!!! בינינו... כעת כשהגיע בין הזמנים... כמדומני שהגיע הזמן להתחיל את הזמן!!! להתחיל ללמוד... זה לא צחוק... אתה הולך עוד רגע להתחיל זמן אלול... זה להתחיל ישיבה חדשה... צורת חיים חדשה... הכל חדש... ורק זה חסר לך... שגם הגמ' תהיה חדשה לך... אז נא!! אני מזדהר אותך... מהר מהר ללכת לעשות היכרות עם הגמ'... מהר להתחיל לשבת וללמוד כי אם לא... אתה תיאלץ להקצות את כל ארבעים יום של זמן אלול... רק בשביל לערוך היכרות עם הגמ'!!! ולא הייתי מחל לך את זה... אז מהר מהר לתפוס את העניינים ברצינות כבר עכשיו... לערוך ריאיון היכרות עם הגמ'... איפה הצד של רש"י ואיפה תוס'... ולהתחיל להופיע גם במניינים של שבע

ושמונה לפנות בוקר... (כמובן שכל המשפטים האלו באוירה טובה, אני סומך על הדור מבוגר שמבין שדרך גומא נקט' וזה לא גרוע כמו שאני מתאר את זה... זה קודם שישארו בינינו...) אבל באמת ברצינות... אוי ואבוי לך אם תנחת לאלול אחרי חודשיים תמימים ללא מסגרת!!! זה גרוע מאוד!!! שיהיה לך ברור: אני מדבר מניסיון!!! בחור שחודשיים ימים נמצא ללא מסגרת... גם אם הוא נשאר מאופס... הוא בחור שלעת עתה לא מתאים לישיבה קדושה... (הוא אולי פעם התאים... לפני שהוא ידע שהוא התקבל... אבל עכשיו כבר לא...) בחור כזה צריך קודם ללכת לישיבה של מתחזקים... ואז לאט לאט לקבל אישור להחליף לשחור לבן ואז נשקול לשלוח אותו לישיבה קדושה... ואת התהליך הזה אני ממליץ לך לעשות בבין הזמנים... כידוע: בבין הזמנים אתה לא בחור ישיבה... אז מה אתה כן?? אתה רווק ש... שמתחזק!!!

אוהו... רווק שמתחזק זה אחד שקם בבוקר... קובע עיתים לתורה... עושה משהו עם עצמו... ואז תוכל להיות מתאים לקפוח לישיבה קדושה...

כן... זה מה ש ככה!!! זה ממש לא בדיחה!!! נא להזדרז לעצור את הריפיון הממושך הזה... את הפורקן מהמסגרת שזה אסון... עד כאן לבחור משיעור ג' ישיבה קטנה... נא להעביר את המסר הזה בנייכם... אבל בה נעבור לנורמליים שבנו... אלו שנמצאים באמצע... אמצע הישיבה, אמצע החיים... גם אנחנו צריכים חיזוק בבין הזמנים! נא לא לשכוח: יהודי חייב לקבוע עיתים לתורה!! זה הלכה! זו חובה!!!

רק מה?? ביום יום אנחנו לא פוגשים את ההלכה הזו... כי אנחנו כל היום לומדים... כל היום בכלל... אבל כשמגיע בין הזמנים ואין את המסגרת של הלימוד... כאן מתעורר ההכרח לקבוע עיתים לתורה...

אז כפי שהמורה שלי לחשבון בכיתה ה' צעק עלינו בכיתה... אני מריח ריחות לא נעימים בכיתה... בקיץ צריך להתקלח כל יום!!! אז גם אנחנו נכנסים לעצמנו לראש בבין הזמנים צריך לעסוק בתורה כל יום...

זכור: עוד יום ללא תורה... עוד יום ללא מקלחת??

קליט?? מובן?? ישים?? ברור!!!